

VOORUITZICHT

ik kijk om me heen en zie
de berg die ik beklommen heb
het gebeurde bijna ongemerkt
onderweg was het zo zwaar
ik had de fut niet om te kijken
wat een krachtsinspanning
ooit houdt het op

nu ik stil sta zie ik hoe mooi
het hier is, ik voel de grond
adem kleine wolkjes lucht
in en uit – wat een uitzicht
ik voel het in heel mijn wezen
het voegt zich naar de pijn
eens houdt het op

wil jij – terwijl ik ploeter
me wijzen op de horizon
vragen of ik wil blijven staan
tijd te nemen voor wat in mij
en voor wie om mij heen is
om te zien en te weten
straks houdt het op

het hoeft niet meer

Marion Steur
papierenvliegtuig.eu